

РЕШЕНИЕ № 260188

01.04.2021 година, гр. Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският районен съд Трети граждански състав
на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и първа година
в публичното заседание в следния състав:

Съдия : **Нели Иванова**

секретар Ваня Кирева

прокурор

като разгледа докладваното от съдията

гражданско дело №**125** по описа за **2020г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е от „Теленор България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.„Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, представляван от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, със съдебен адрес гр.София, п.к.1606, ул.„Шандор Петъофи“ №10, адв.Васил Николаев Ничев, против....., иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 ал.1 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че на 23.01.2016г. между страните е сключен договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359... за срок от 24 месеца, по план „Интернет 650“, със стандартен месечен абонамент в размер на 6,99лв. Ответникът не изпълнявал задълженията си по договора в общ размер на 22,86лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 10.10.2017г. – 09.12.2017г. На 13.06.2017г. между страните било сключено допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896395939 за срок от 24 месеца, по план „Тотал+ 17,99“, със стандартен месечен абонамент в размер на 17,99лв. Ответникът не изпълнил задълженията си по споразумението в общ размер на 39,17лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 10.10.2017г. – 09.12.2017г. На 03.10.2017г. между страните било сключено допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896262839 за срок от 24 месеца, по план „Тотал+ 20,99“, със стандартен месечен абонамент в размер на 20,99лв. Ответникът не изпълнил задълженията си по споразумението в общ размер на 44,61лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 10.10.2017г. – 09.12.2017г. На същата дата – 03.10.2017г. и по повод горепосоченото споразумение с предпочетен номер +359...мобилният оператор като лизингодател сключил с ответника като лизингополучател договор за лизинг, с който предоставил за временно и възмездно ползване устройство с обща лизингова цена в размер на 1724,77лв., платима от лизингополучателя на 23 месечни вноски, всяка от които в размер на 74,99лв. По договора за лизинг ответникът дължал заплащане на сума в общ размер на 1697,52лв., формирана от лизинговите вноски за отчетен период 10.10.2017г. – 09.02.2018г. Горепосочените задължения на ответника били индивидуализирани в подробно описаните в исковата молба фактури. Ищецът твърди, че на 27.09.2019г. подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК до РС-Хасково срещу ответника, по което било образувано ч.гр.д.№2847/2019г. по описа на РС-Хасково. Издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, поради което на основание чл.415 ал.1 т.2 от ГПК за ищеца възникнал правен интерес от завеждането на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него. Предвид гореизложеното се иска постановяване на решение, с което да се признае за установено, че ищецът има следните вземания срещу ответника, а именно 1804,16лв., представляващи неплатени месечни

абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359892963513; неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896395939; неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896262839 и неплатени лизингови вноски по договор за лизинг към него, ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане. Прави искане за присъждане на разноските по заповедното и исковото производство. Посочва банкова сметка, по която да се заплатят евентуално присъдените с решението суми в полза на ищеца.

В срока по чл.131 от ГПК назначеният на ответника особен представител адв.Калин Александров Найденов депозира отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Оспорва подписите на ответника поставени на процесните договори и допълнителни споразумения. В тази връзка оспорва истинността на тези документи. В случай, че ищцовата страна желае да ги ползва като доказателства по делото, на основание чл.193 от ГПК иска да бъде извършена проверка на автентичността на подписите, положени от ответника върху тези документи. Счита за недоказано, че мобилните услуги и телефонния апарат са действително доставени на ответника. Фактурите сами по себе си не били основание за плащане, същите не носели подписа на страната, на която се противопоставят, липсвало извлечение от счетоводните книги, доказващо размера на претендираните суми по отделните договори. В случая било видно, че във фактура от 10.11.2017г. се включвали и друг вид извъндоговорни задължения, както и неясни остатъчни задължения от предходен период без да бъде посочен този период. Не ставало ясно и как е формирано задължението, по кой от договорите са погашенията в размер на 125лв., посочени във фактурата от 10.11.2017г. Предвид гореизложеното се иска отхвърляне на иска като неоснователен. Алтернативно, ако се приеме за доказан иска да се намали размера на претендираната сума с общо 131,60лв., произтичащи от неизяснени суми за „разговори, данни и др. таксувани услуги“ в размер на 7,35лв. и „задължения от предходен период“ в размер на 124,25лв. по фактура №7264407704/10.11.2017г.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установена следната фактическа обстановка :

По подадено от ищцовото дружество заявление е образувано ч.гр.д. №2847/2019г. по описа на РС-Хасково по реда на чл.410 от ГПК срещу ответника за сумите **1804,16лв.** – главница, представляваща неизпълнение по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359892963513; допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896395939; допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896262839 и договор за лизинг към него, за което са издадени фактури №7264407704/10.11.2017г. за сумата от 129,02лв.; №7265784592/10.12.2017г. за сумата от 126,85лв.; №7267110937/10.01.2018г. за сумата от 48,49лв.; №7268577891/10.02.2018г. за сумата от 1499,80лв. и законната лихва върху главницата от 27.09.2019г. до изплащане на вземането и направените по делото **разноски**. За тези суми е издадена и заповед за изпълнение по ч.гр.д.№2847/2019г. по описа на съда.

Видно от приложения с исковата молба договор за мобилни услуги е, че същият е сключен между страните на 23.01.2016г. На 13.06.2017г. и 03.10.2017г. между страните са сключени допълнителни споразумения към договора за мобилни услуги, а на 03.10.2017г. договор за лизинг. На същата дата – 03.10.2017г. в полза на ищеца е издадена и запис на заповед за сумата 1724,77лв. с издател ответника. С исковата молба са приложени и фактури №7264407704/10.11.2017г. за сумата от 129,02лв.; №7265784592/10.12.2017г. за сумата от 126,87лв.; №7267110937/10.01.2018г. за сумата от 578,18лв.; №7268577891/10.02.2018г. за сумата от 2135,23лв. Представени са също общи условия.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422 от ГПК във връзка с чл.79 и чл.92 от ЗЗД, като се иска установяване на вземане на ищеца към ответника за посочените в исковата молба суми за неизплатени месечни абонаментни такси по договор за мобилни услуги и допълнителните споразумения към същия, за неизплатени лизингови вноски по договор за лизинг и за неустойка за предсрочно прекратяване на договор. Съдът намира така предявения установителен иск за допустим, тъй като е предявен в срока по чл.415 от ГПК от надлежна страна против лице, за което се твърди, че дължи суми на ищеца по силата на договори за мобилни услуги и за лизинги и сключените допълнителни споразумения към тези договори.

Разгледан по същество иска се явява неоснователен. От представените по делото писмени доказателства не може да се направи еднозначен извод, че между страните се установява наличието на облигационни отношения. От една страна назначеният на ответника особен представител оспори автентичността на договорите за мобилни услуги и лизинг и сключените към тях допълнителни споразумения. Във връзка с твърденията му за наличието на значителни различия в подписите на ответника в различните документи и твърдения от него отрицателен факт, че тези подписи не са на потребителя на услугите, съдът даде указания на ищцовата страна да установи основателност на своите твърдения, че именно ответника е подписал всички тези документи /твърдение за положителни факти/. Указанията за установяване автентичност на оспорените документи са дадени на ищеца, доколкото позовавайки се на тях черпи права, а също така и с оглед обективния факт, че ответникът по делото се представлява от назначен особен представител, който нито има връзка със страната, нито може по някакъв начин да се снабди и представи по делото доказателства в обратна насока. Ето защо, имайки предвид всички тези обективни обстоятелства и ресурсите, с които разполага мобилния оператор, като наличието в своите архиви на достатъчно документи, които биха могли да се представят като сравнителен материал на графологична експертиза, която да изследва оспорените подписи на ответника и липсата на доказателствени искания от ищеца в тази насока, съдът приема за основателни възраженията на назначения на ответника особен представител относно автентичността на оспорените договори и допълнителни споразумения.

В случай, че се приеме за валидно сключени оспорените договори и допълнителни споразумения между страните, сочещи на наличието на облигационни отношения между тях, то тогава следва да се има предвид основателността на направеното възражение за нищожност на договорената неустойка за предсрочно прекратяване на договор. Несъмнено сключените между страните договори, на които се основават процесните вземания на ищеца, представляват договори, по отношение на които са приложими разпоредбите на ЗЗП, с оглед безспорното качество на потребител на ответника. Съдът намира, че уговорената в процесния договор неустоечна клауза, на която се основава претендираната от ищеца сума в размер на 1499,80лв., е нищожна. На първо място тя накърнява добрите нрави. При тази преценка следва да се изхожда преди всичко от характерните особености на договора за лизинг и вида на насрещните престации. В случая уговорена по този начин тя излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, създава условия за неоснователно обогатяване на едната страна за сметка на другата и нарушава принципа за справедливост. Процесната клауза е неравноплавна и съгласно чл.143 ал.2 т.5 от ЗЗП, според която разпоредба неравноплавна клауза в договор, сключен с потребител, е и уговорка, която го задължава при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Ето защо, на основание чл. 146 ал.1 от ЗЗП и доколкото няма данни да е индивидуално уговорена, тази клауза е нищожна, поради което произтичащото от нея вземане е недължимо от потребителя по процесния договор. Нищожните клаузи не пораждат

задължения за страните по договора, предвид на което и иска в частта на горепосочената неустойка е неоснователен и следва да се отхвърли.

По отношение на останалите претендирани суми за абонаментни такси и лизингови вноски съдът намира иска също за неоснователен и недоказан, доколкото не става ясно нито как са формирани конкретните суми, нито какво включва ищеца във визираните във фактурите суми, касаещи вземания за минали периоди. Ето защо, въпреки неоснователност на възражението на ответната страна за изтекла погасителна давност по отношение на част от претендираните в настоящото производство суми, иска се явява неоснователен и в останалите си части и следва да бъде отхвърлен изцяло.

Неоснователни се явяват възраженията на назначения на ответника особен представител относно изтекла погасителна давност по отношение на първата фактура, издадена на 10.09.2016г. По несъмнен начин се установява, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение е депозирано в РС-Хасково още на 31.05.2019г., т.е. е към тази дата не е изтекъл 3-годишния давностен срок за да се приеме, че вземането на ищеца е погасено по давност. Неосновано адв.Найденев приема за дата на прекъсване на давността датата на депозиране на исковата молба, като правилно е да се приеме тази на депозиране на заявлението по чл.410 от ГПК.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Теленор България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.„Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, представляван от Джейсън Кристоф Кинг и Марек Слачик, със съдебен адрес гр.София, п.к.1606, ул.“Шандор Петъофи“ №10, адв.Васил Николаев Ничев, против .... иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 ал.1 от ГПК във връзка с чл.79 и чл.92 от ЗЗД за сумата общо от **1804,16лв.**, представляваща неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359892963513; неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896395939; неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +359896262839 и неплатени лизингови вноски по договор за лизинг към него, ведно със **законната лихва** от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 27.09.2019г. до окончателното изплащане, за която сума е издадена заповед №1405/01.10.2019г. по ч.гр.д.№2847/2019г. по описа на РС-Хасково, като неоснователен.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ :